

Kedves Testvéreim!

Egyre gyakrabban halljuk, hogy reformátusuk böjtölnek. A család, amelyből származom igen nyakas kálvinista és teljes mértékben elutasítja a böjtöt, hiszen reformátusként kegyelmi időről beszélhetünk, és semmit sem tudunk hozzátenni a kapott kegyelemhez.

Továbbá ma már szinte szinonimaként kezeli a böjt szót a világ a diétával. Ha felgurult egy pár plusz kiló, akkor így fogalmaznak, de jó, hogy kezdődik a böjt, mert leadom. Ma nem tudok belemenni a részletekbe, de gyermekkorunkban, heti egy alkalommal jutott az asztalra hús. Nem böjtöltünk és nem is diétáztunk, hanem ennyire jutott. Ehhez képest a katolikus hagyományos böjt csak a pénteki napon tiltotta a hús fogyasztását. Aki viszont Erdélyből jön az tudja, hogy némely ortodox testvérek olyan komolyan tartják a böjtöt, hogy húsvétkor az eszem iszom kórházban fejeződik be.

Én úgy gondolom, hogy a böjt mégis egy nagyon hasznos lelki és testi gyakorlat. Mert Isten ebbe a világba teremtett minket, és nem vett ki belőle. Vannak kedvenc ételeink, vannak kedvenc szórakozásaink, és néha biza ezek rabul tudnak ejteni minket. És így már bűnről beszélünk. Halljuk a szülőket, hogy ez a generáció túl sokat telefonozik... Feltenném a megszegyenítő kérdést, hogy szerintetek a gyermekeink kitől látják ezt? Vagy még személyesebben, tudod-e, hogy te napi hány órát vagy képernyők előtt? (Beszélhetünk függőségről vagy kényelmetlen...)

A böjt arról kellene szóljon, hogy valami számunkra kedves dologról lemondunk, azért, hogy több időt töltsünk Istennel. Nem neki van szüksége a mi böjtünkre, hanem nekünk lenne szükségünk felismerni, hogy mi minden rabbá tesz minket. Mi minden vesz el időt Istentől.

Hadd tegyem fel a kérdést mindazoktól, akik itt vallják a Sola Scriptura elvét, mennyi idő jut egy nap arra, hogy Isten szóljon hozzád, mennyi időt szánsz Ige olvasásra, csendességre, imára? Maradjon nyitott a kérdés, csak hasonlíts össze, hogy hány órát vagy képernyő előtt egy nap, vagy mit vontál meg magadtól Isten dicsőségére az elmúlt időben. Vagy mit tervezel megvonni magadtól?

Végül is a te Teremtőd, a mi Jézus Krisztusunk, bele született ebbe a világba, emberi formát vett fel, szolgai formát vett magára, hogy kijavítsa a mi hibánkat. Ártatlanként élt és bűnösként ítélik el. Másoknak segített és halálba küldik. Kifizeti érted az áldozatot és te úgy tekintesz rá, mint egy régi mese.

Kedves Testvéreim, a kenyérben és a borban, ebben az úrvacsorában is arra emlékezünk, hogy Isten megbocsátotta nekünk a bűneinket és, hogy a Fia által örök életet ad nekünk.

Kell nekünk böjtölni? Nem, nem kötelező. De jobb lenne, ha a böjtre úgy tekintenénk, mint egy lehetőség, magunk és mások motiválására. Ha pontosan úgy esszük meg a jövőnket, ahogy a világ, akkor semmiben nem különbözünk attól.

Krisztus elindul a keresztféle. Bejárja az engedelmesség útját érted és értem. Ma ennek a földi útnak a kezdetét éljük meg, erről emlékezünk meg, és ehhez ebben szeretnénk követni Jézust, ebben az úrvacsorában ehhez kérünk erőt Istentől, hogy bejárhassuk ezt az utat Krisztussal. Tudjunk örülni, tudjunk szenvedni, tudjunk néha megvonni magunktól dolgokat. Mert ő Istenként ember lett érettünk, hogy mi üdvözülhessünk.

Ámen